

תיק מס' : 3262/02

תאריך : ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004

הסניגור, מציזו, ציין תחילת כי הנאש לאלקח כל חלק פעיל במעשה הירוי, ואף לא החזיק בנשק. הסניגור ציין עוד כי יש לראות בהימנעויות התביבעה לחביהعدים הנמצאים תחת ידה ושגם הם היו שותפים לעבירות בסיס להחלטת ראיותית. הסניגור טע כי חלק מדברי העדים הינם עדות שמיעה שאין לסמך עליה ולחילופין כי אין וטופת ראיותית מספקת לשם הרשעה על פי דברי העדים. הסניגור אף תקף את תוכן של העדויות כבלתי הגינויות, בלתי מהימנות ואף סותרות זו את רעתה.

הראיות

כל הראיות בתיק זה הוגש בהסכם הצדדים וסומנו כדלקמן :

- ת/1 : אמרת העד [REDACTED] מיום 18/02/02 13
- ת/2 : אמרת העד [REDACTED] מיום 19/02/02 14
- ת/3 : אמרת העד [REDACTED] מיום 12/03/02 15
- ת/4 : אמרת העד [REDACTED] מיום 15/03/02 16
- ת/5 : אמרת העד [REDACTED] מיום 11/03/02 17
- ת/6 : אמרת העד [REDACTED] מיום 01/04/02 18
- ת/7 : אמרת העד [REDACTED] מיום 25/02/02 19
- ת/8 : אמרת העד [REDACTED] מיום 19/03/02 20
- ת/9 : אמרת הנאש מיום 24/02/02 21
- ת/10 : אמרת הנאש מיום 07/04/02 22
- ת/11 : אמרת העד [REDACTED] מיום 03/04/02 23
- ת/12 : אמרת העד [REDACTED] מיום 11/04/02 24

הסכם זה סוייגה לצורך בהצבת וטופת ראיותית לשם הרשעה על פי כל אחת מן האמרות הניל.

כמו כן, בישיבה מיום 20/05/03 הודיעו הצדדים כי העובדות המתוירות בפרטיאישום 5,6,9,11-14,16,17,19,20,22,23,25-28 אין מוכחות וכל שבמחלוקת ביניהם הוא חלקו של הנאש בעבירות אלה.

הנאש אף ווינר על זכותו להעיד במסגרת פרשת ההגנה ובכלל שהຕביבעה לא תבקש לראות בויתור ותטופת ראיותית לראיותית.

משכך, ולאור צמצום ירידת המחלוקת בפרטאיישום ובבים לשאלת אחריות הנאש לעבירות המוחוסת לו ביחס, כל שוטר לנו הוא לבדוק האם התביבעה הצבאית העמידה בפנינו תשתיות ראיותית מספקת לשם הרשות הנאש.

מכאן ולהבא נスクור, על כן, את פרטי האישום אחד לאחר.

אך בטרם נפנה למלאכה זו מתחייבות מספר הקדמות כדלקמן.

ישויות עבירות גריימת תמוות במבנה

סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות ביטחון תש"ל - 1970 קובע כי :

תיק מס': 3262/02

תאריך: 25 יולי, 2004

"הגורם בכוונה למוות של אחר דינו מוות או עונש אחר לפי שיוורת בית המשפט".

היסוד העובדתי של העבירה הינו ברור ביוור. נדרש כי מעשי הנאשם יביאו לתוצאות קטלניות. היסוד הנפשי מצדיו אינו דורש אותה כוונה ותחילת המתחייבת בהתאם לטעיף (2) לחוק העונשין הישראלי. ذי, על כן, כי נתגשה אצל הנאשם החלטה לבצע את מעשה ההמתנה והחפץ בתוצאות המוות.

באשר לעבירות הנסיכון לגורום למוות בכוונה הדברים אינם ברורים פחות. וכך הם סוכמו על ידי בית משפט זה במקום אחר:

"אין צורך להבהיר מיילים אודות נitness עבירה זו, אשר זכתה לפרשנות מקיפה בפסקת בית המשפט. ניתן לומר בתמצית כי על מנת להוכיח ניסיכון ל谋ות, קיימים צורכי, מהפן העובדתי, להראות כי הנאשם עשה מעשה גלוי לקראות ביצוע העבירה, כלשון סעיף 20 dazu בדבר כלל האחריות לעבירה, תשכ"ח - 1968".

"התחל לחשיא מן המכוח את הפועל את כוונתו... באמצעות מתאימים לביצוע כוונתו וכשהוא מביא לידי ביטוי את כוונתו על ידי מעשה גלוי".

[ראה פרשנות מקיפה על המעשה הגלי בע"פ 5150/93 סדרס נ' מד"י פ"ד מה (2), 183, וע"פ 9511/01 קובקוב נ' מד"י. וראה עוד י. קדמי על הדין בפליליסט, פרק חמישי, עמ' 122, ובאזור ע' איו"ש 102/01 עילמה נ' התוב"ץ. ובאשר להשמעת תקון 39 לחוק העונשין המשפט ג' (297)].

באשר ליסוד הנפשי חדש לעבירה, פנה לע' איו"ש 222/93 הנ"ל בו קבע ביהם"ש הצבאי לעורוורים辛辣מן:

"כבר נקבע כי אין בין ניסיון להריגה לבין ניסיון לרצח (סעיף 305 לחוק העונשין) ולא כלום, ובשני המקרים יש להוכיח את כוונת הקטילה המשנית, קרי את החפץ במות הקורבן, וכן סני חותם מזה (פזיות לגבי תוצאתה). מאידך, גם אין צורך להוכיח את כל יסודות ה-'כוונה תחיליה' (ראה י. קדמי, שם, פרק 19 סימן שביעי ופרק 20 סימן שלישי והפסיקה המובאות שם, ופסק הדין המנחה לעניין זה ע"פ 155/59 דרעי נ' היוזץ המשפטי פ"ז י"ד 233, ע"פ 11/89 טלמין בן פאהד נ' מד"י - לא פורסם).

ואם בניסיון להריגה כך, הרי בניסיון לגרימת מוות בכוונה על אחת כמה וכמה. אמרו מעתה, שאמם על מנת להוכיח את העבירה המושלמת של גרימת מוות בכוונה די להוכיח יסוד נפשי של פזיות לגבי התוצאה הקטלנית, הרי שעבירות הניסיון לאוותה העבירה, יש להוכיח את הכוונה הפלילית ברמתה הגבוהה, קרי החפץ במות הקורבן".

קיים צורך, על כן, מחד במעשה גלוי, ומайдך במקרים לטיב המעשה ובחפץ בתוצאות קטלניות." [ראה תיק בימ"ש 4603/01].

תיק מס' : 3262/02

תאריך : ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004דין השותפות באזרע

7 תחילת מן הרואין להזכיר כי אדם יכול שיחוב אחריות לעבירה הוו "כמבצע עיקרי",
 8 דהיינו כמי שעשה אחד מהמעשים הנמנים על יסודות העבירה, והו כשותף או
 9 כמשיע לעבירה, אשר מעורבותו באחריות לביצועה נועצת בתנתנות המלווה את
 10 התנהנותו של המבצע העיקרי, מבלי שהוא נמנית בין מרכיבי האקטוסرأس של
 11 העבירה. ויפס למקורה זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 5235/93 לוי ג. מדינת
 12 ישראל פ"ד מח(5) 550:

"ביסוד הרוחבת האחריות הפלילית מכח דין השותפות, מעבר לביצוע
 13 עיקרי ומושלים של העבירה, מונחת ההשערה כי מי שנכון לתרום להגשת
 14 מטרה משותפת, כשהוא מודע לפחות לאפשרות שההגשתה אותה מטרה
 15 כרוכה בפגיעה בערך חברתי מסוים - ראוי לענישה. בין היחס הנפשי
 16 (קרי: הנוכנות לתרום לפגיעה משותפת בערך חברתי מסוים) לבין היחס
 17 העובדתי הקבוע בעבירה קיימת זיקת גומלין. שכן משוכח יסוד 'נפשי'
 18 זה, אין עוד חשיבות לחלוקת התפקידים בין המעורבים באירוע. מכאן
 19 שאבן הבוחן לקיומה של שותפות היא מודעות המעורבים באירוע העברייני
 20 לאפשרות הפגיעה בערך חברתי מסוים עקב פעילותם המשותפת".

ס' 14 ו-15 לכו בדבר כללי האחריות לעבירה, תשכ"ח - 1968 קובעים את דין
 21 השותפות, הסיווע והשידול באזרע.

הסעיף הרלוונטי לעניינו קבוע כדלקמן:

"ס' 14(א): אם בוצעת עבירה ייחשב לכל אחד מן האנשים כדלקמן,odialo השותף ביצוע העבירה וכאליו אחסם בעבירה, ואפשר להאשים ביצוע העבירה, זאת אומרת:
 26 (1) כל אחד שבפועל עשה את המעשה או את אחד המעשים, או אשר חдал את המחדל, או אחד המחדלים מהוים את העבירה.
 27 (2) כל העולה או חדל מעשאות איזה מעשה כדי לאפשר לאדם אחר את ביצוע העבירה או כדי לסייע ביצוע העבירה.
 28 (3) כל אדם המשיע בידי אדם אחר ביצוע העבירה בין שהוא נכון בשעת ביצוע העבירה ובין שאינו נכון בשעת ביצוע העבירה. אדם נחשב כאלו סיום, אם נכון במקום שבו נעשה העבירה כדי להתגבר על התנגדות או כדי לחזק את החלטתו של מבצע העבירה האמתי או כדי להבטיח את ההוצאה לפועל של העבירה העומדת להיעשות"

על פי סעיף קטן 1 אחריותו של הנאסם כמבצע בנסיבות אינה מצrica ביצוע של כל רכיבי התנהנות הפלילית הנדרשת להרשעה. די אם חבר הנאסם לאחרים ותרם במקצת להתרחשות המעשה הפלילי [ראה ע"פ 2798/95 פלוני נ' מד"י פ"ד נא (3) וע"פ 4389/93 מודדי נ' מד"י פ"ד נ (3)].
 388 במקרה הנוכחי אף מן הרואין להזכיר כי כאשר חברים מספר עבריינים על פי תכונן מוקדם:

"בכל עומדת בבסיס האחריות של 'מבצע בנסיבות' 'חבירה' של מספר בני אדם לביצועה של משימה עברינית משותפת, כאשר לכל אחד מתחבירים בחבריה 'תפקיד' כמבצע הכלול של 'הגשות המשימה' [ע"פ 5589/98 סולטאן נ' מד"י וראה גם עניין פלוני חנ"ל עמ' 404].

תיק מס' : 3262/02

תאריך : ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004זיהוי הנאשס כאדם המופלט באמרות העדים

העד [REDACTED] מוסר בת/ג כי מכיר אדם ושמו " [REDACTED] בן 27 נשוי ויש לו ילדים אני חושב שלושה או ארבעה יש למשפחתו חברת חפירות ויש להם באגרים והוא עובד על באגר". בת/4 מוסיף העד כי חברו הטוב [REDACTED]
[REDACTED], גור בסמיר אמיס.

העד [REDACTED] מוסר בת/5 כי [REDACTED] בן 27 מכפר יעקב נשוי עם ארבעה ילדים ולן חברת לחפירות" נפגש עימם בחברת [REDACTED]. כך גם מוסר העד בת/6 כי "חברו מזה יותר מזוה עשר שנים [REDACTED]
נשוי ואב לארבעה ילדים עובד בעבודות עפר ולמשפחתו חברת גודלה לעבודות עפר".

העד [REDACTED] מוסר בת/8 אודות [REDACTED] בן 30 מסמיר עמיס עובד על טרקטור באגר בעל גוף מלא ויש לו רכב מסוג איסוזו מסחרי דאבל קבינה בצדע חום".

העד [REDACTED] מוסר בת/11 אודות [REDACTED] בן 27 נשוי מכונה [REDACTED]
[REDACTED] עובד עם אביו כנהג על טרקטור באגר גור בסמיר אמיס ויש ברשותו רכב מסחרי מדגם איסוזו בצדע אפור".

בammerato ת/10 מאשר הנאשס כי הפרטים שנמסרו לעיל הינם פרטיו האישיים. כן מוסר הנאשס כי למשפחתו שם משפחה נסף, [REDACTED], כי הוא מתגורר בצומת כפר יעקב - סמיר עמיס, כי הוא עובד כנהג באגר בחברת החפירות של אביו וכי לחברה מספר כלי רכב, ביניהם איסוזו בצדע אפור שבו הוא עושה שימוש על פי צרכיו. הנאשס אף ציין כי הוא נשוי לשתי נשים ואב לארבעה ילדים.

ענינו הרואות כי זיהוי הנאשס כמו שהוזכר באמורותיהם של עדי התביעה אינו מעורר כל קושי.

הגשת חומר ראיות בהסכם

כאמור כל חומר ראיות בתיק זה הוגש בהסכם.

להסכם זו משמעות ראייתית חשובה,علاיה עמד ביהמ"ש לעורורים כאשר קבע:

"כבר נפסק לא אחת בעבר כי הגשת אמורויות בכתב בהסכם, ללא כפירה או הסתייגות מתוכנן, פירושה הסכמה לאמור בהרי" [ע] איו"ש 85/94 אבו מהשן נ' התוב"ץ פש"מ ט 359 וראה גם ע' איו"ש 512/03 התוב"ץ נ' חילילה ועוד"י איו"ש 114/01 התוב"ץ נ' אבו תלאל בו חזר ודין בהםמ"ש בנסיבות הגשת הראיות בדרכ' זו].

כמו כן, גם אם תמצא בחומר ראיות ראייה אשר פסולה היא, הרי שהסכם הצדדים להאייה הכשרה אותה [ראו "קדמי על הראיות חלק ב' עמוד 914 והפסיקת המצוטטת שם"].

כאמור לעיל, הצדדים סייגו הסכםם להגשת הראיות בהימצאות דבר לחיזוק לשם הרשות הנאשס על פי אותן ראיות. יאמר מיד כי עיון בראיות מלמד שתוספת כאמור נמצאה לרוב, לאחר שבhairות מעשי של הנאשס מסכת מתמשכת אחת של

תיק מס' : 3262/02

תאריך : ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004

1 מעשים נגד בטחון האזר שbowוצעו בחבורה אחת, זי באימות פרטיטים המתיחסים
 2 לאחת מן העבירות כדי לאמת את כל דבריו של כל עד ועד ולספק את התוספת
 3 הראיתית הנדרשת. כפי שנראה בהמשך דברנו פרטי אישום לא מועטים מוגובים
 4 במספר מקורות ראייתיים שונים, ועל כן, נוכל לקבוע כבר עתה כי דברי העדים
 5 השונים בامرתויהם מחזקים אלה את אלה במידה מסוימת לטעמם הרשות הנאש
 6 על פיהם נאוזות מהות ה"דבר לחיזוק" כראיה ממשתתאותה ניתן לדלות אף
 7مامרות הטענות חיזוק בעצמן כתובות פנה על כן לי קדמי על הראיות 172
 8 ולעדי איו"ש 01/9 המוב"ץ נ' עתידי פש"ם אי 285].

9 דברים אלה הינט נחלת הכלל ואולם הסניגור מבקש כי נסעה מהם ונבחן את
 10 האמרות בעין ביקורתית עד כדי שלילת משקלם הראייתי. בוחנו בקשה זו וסבירים
 11 אנו כי יש לדוחותה. ראשית, עלינו לצין, במידה לא מועטה של תרעותם, כי לו בקש
 12 הסניגור, בשלב כל שהוא מן המשפט, לסייע את הסכמתו להגשת האמרות, בגיןוד
 13 להלכה המקובלת והודיעה, היה עליו לעשות כן בשלב הגשותן, כך שהייתה ניתנת
 14 הזדמנות לתביעה להביא את עדיה. שנית, סטייה מהלכה כה מושרשת במקומותינו
 15 מחייבת טעמי בדברי משקל ואנו לא מכאן בדרכי הסניגור ולא קוצו של יוד להאחז
 16 בו. הלכת ביהם' החבאי לעורורים עלייה עמדנו, שורשיה בהגון הבריא ובshall
 17 היישר לפיו אם הנאש חולק על הדברים הנזכרים להיות שלו, עליו למסור להם
 18 גירסה נגידת. הנאש שבפנינו, לא רק שלא טען בשלב כלשהו של הדיון כי אמורות
 19 העדים אין משקפות את האמת, אלא מילא פיו מים ובחר שלא להעיד כאשר ניתנה
 20 לו הזדמנות לעשות כן. במצב זה, משלא העמיד הנאש גירסה נגידת לרסתה העולה
 21 מדברי העדים כולם, איננו יכולים להתלוות בספקולציות הסניגור.

22 יתרה מזו, חזרנו ונדרשו לשאלת מדוע علينا לחבר הכרעת דין זו כשבפועל הנאש
 23 לא חלק על ראייה אחת מן הראיות הברורות של התביעה ולא העמיד כל קוו הגנה
 24 נגיד. .

25 לתמיה זו לא מצאנו תשובה ועל כן, אין לנו אלא למלא אחר חובתנו על פי דין
 26 ולהזכיר בדבר אחריותו של הנאש לעבירות המוחשות לו בכתב האישום.

פרט האישום הראשון

30 האמור בפרט אישום זה מייחס לנאים עבירה של חברות בחוליה צבאית שפעלה
 31 תחת חסות "גוזדי חללי אלאקטא".

32 פרט אישום זה מבוסט כדבי בריאות התביעה. כך בת/6 (עמ' 1,2 בעיקר שורה 23
 33 ואילך), ת/11 (עמ' 1 שורה 11 ואילך) ות/12 (עמ' 1 שורה 18 ואילך).

פרט האישום השני

34 פרט אישום זה מוצאת ביטויו בת/4 (עמ' 7 שורה 19 ואילך). משקיף הנאים קשר
 35 עם ██████████ לבצע פגוע ירי עבר כלי רכב הנעים בכביש בין תל אביב
 36 לירושלים, הרי שיש להרשיעו גם בעבירה זו.

תיק מס' : 3262/02

תאריך : ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004**פרט האישום השלישי**

העד מhammad עבדאללה מוסר אוזחות נשק מסוג 5-MP אותו רכש הטעשם (ת/6 עמי 11 שורה 3 ואילך). עם זאת, נציין כי הנשך שנרכש היה מוקלקל ועל כן הוחזר על ידי הנאשם לאדם שמכרו.

פרט האישום הרביעי

פרט אישום זה מוצא את ביטויו בת/6 (עמי 1 שורה 25 ואילך).

פרטי אישום 5,6,7

אף העבודות המתווארות בפרטיו אישום אלה מתוארות בהרחבה על ידי [REDACTED] ב-ת/4 החל מעמי 1 שורה 18 ואילך.

הנאשם אומנם לא יראה בארוע המתואר, ואולם אחוריותו כשותף מלא לעבירה אינה מוטלת בספק. הנאשם פנה יחד עם חברו [REDACTED] ל-[REDACTED] והשלשה סייכמו לבצע פיגוע ווי. לאחר מכן נפגשו השלושה פעם נוספת כ- [REDACTED] מביא עימו שני כלי נשק. השלושה נסעו לאזור גבעת זאב, כשהנאים מתחזק בשתק. בעוד הנאים נותר ברכב לשמור עליו, פנו שני חברים לכיביש הראשי ובהಗע רכב ישראלי, פתחו לעברו בירי אשר גרם למותו של נער בן 17.

עינינו הרואות כי הנאים נטל חלק הן בשלב התכנון של הפיגוע והן בשלב הביצוע כשישמש כנהג החוליה. פועלותיו אלה של הנאים מציבות אותו בין אלה שנintel חלק משמעתי בחזאת הפיגוע, ומשכך יש להצביע את הנאים במשפט הפנימי של העבירה. אף באשר ליסודות הנפשי של הנאים, לא יכול להיות כל ספק כי מי שיוצאה עם חברי לפיגוע ירי כשברטותו כלפי נשק התקפים, גמלה בלבו החלטה לרורם למותם של אחרים בכוכונה.

משהעבודות הנוספות שפורטו בפרטים אלה אין בחלוקת, ומשהשתתפותו של הנאים גם היא ברורה, כל שנותר לנו הוא להרשיע את הנאים בעבירות המיויחסות לו בפרטים אלה.

פרט האישום השמיני

העד [REDACTED] מတкар באמרתו (ת/6 עמי 2 שורה 4 ואילך) אוזחות האימון הכספי המתואר בפרט אישום זה.

פרטי אישום 9,10

גם באשר לפרטי אישום אלה, התשתיות העובdotיות מבוססת היבט [ראאה ת/4 עמי 2 שורה 22 ואילך, אליה יש לצרף את ת/6 עמי 2 שורה 9 ואילך]. גם לפיגוע זה הייתה הנאים שותף מלא כشنTEL חלק בקבלת החלטה לבצע את הפיגוע ושימוש כשומר, מתריע ומסמן לחבריו. נוכח אופי המעשה, ברורה כוונתם של השותפים, ביניהם הנאים, וגם כאן לא נותר כל ספק באשר לצורך להרשיע את הנאים בעבירות המיויחסות לו בפרטים אלה.

תיק מס': 3262/02

תאריך: ז' אב, תשס"ד
25 יולי, 2004פרטי אישום 11,12,13,14,15

לגביו פרטי אישום אלה קיימים חומר ראיות רב היקף. שלושה מעורבים נוספים
בפיגוע, [REDACTED] מוסרים תאורים מפורטים באשר להשתלשות האירועים בהם הביאו הנאש ושותפו למותם של בני
 הזוג בן שלום זיל, של דורון יוסף סוביורי זיל ולפציעתם של בתם של בני הזוג [ראאה
 דבריהם של [REDACTED] ב-ת/4 עמי 3 שורה 19 ואילך, [REDACTED] ב-ת/8 עמי 3
 שורה 2, ו[REDACTED] ב-ת/11 עמי 1 שורה 11 ואילך ו-ת/12 עמי 1 שורה 28
 ואילך]. למקרא דבריהם של העדים, אחריותו של הנאשם בגין פרטי אישום אלה
 אינה יכולה להיות מוטלת בספק, בהתאם לדברינו דלעיל לפיהם, משਮלא הנאשם
 תפקיד מרכזי בנסיבות החוליה שיצאה לבצע את הפיגוע, הינו שותף מלא למשעיו
 של חברי ומcause לגורימת המוות.

פרטי אישום 16,17,18

אף פרטי אישום אלה צו להתיחסות נרחבת מצד העדים [ראאה דבריהם של [REDACTED]
 ב-ת/11 עמי 3 שורה 21 ואילך, [REDACTED] ב-ת/6 עמי 2 שורה 25 ואילך,
 ב-ת/4 עמי 5 שורה 23 ואילך, [REDACTED] ב-ת/8 עמי 4 שורה 1
 ואילך].

תפקידו של הנאשם בפיגוע זה היה דומה לתפקיד אותו מילא בפיגועים האחרים,
 ועל כן גם מידת אחוריותו זהה.

פרטי אישום 19,20,21

הבסיס הראייתי למתואר פרטי אישום אלה מוצק. הן [REDACTED], הן [REDACTED]
 הן [REDACTED], והן [REDACTED] מוסרים תיאורים נרחבים של מעשי
 החוליה, ביניהם מעשיו של הנאשם [ראאה ת/4 עמי 6 שורה 21 ואילך, ת/6 עמי 4
 שורה 6 ואילך, ת/8 עמי 4 שורה 17 ואילך, ו-ת/12 עמי 5 שורה 15 ואילך].

אין לנו אלא להזכיר ניתוח המדויק של התובע באשר לאחריותו של הנאשם לשני
 ארועי הירוי שבוצעו על ידי שותפיו. משקבע הנאשם עם שותפיו לבצע פיגוע ירי
 במנזרות של כביש "בגין", ומשחשע הנאשם את חברי למקומות והדריכם, כמתואר
 בפרט אישום 19, הרי שיש לראותו אחראי לכל מעשים לאחר מכן, זאת מכוח
 הוראות טעיף 15 לצו בדבר כללי האחירות לעבירה, תשכ"ח - 1968.

פרטי אישום 22,23,24

גם בנוגע לפרט אישום אלה קיימים חומר ראייתי רב היקף [ראאה [REDACTED] ב-
 ת/6 עמי 6 שורה 17 ואילך, [REDACTED] ב-ת/8 עמי 5 שורה 21]. עדויות ישירות
 אלה אף נמצאו ותמכין בדבריהם של [REDACTED]

גם כאן אחוריותו של הנאשם כשותף לעבירות אינה מוטלת בספק, ועל כן דין הוא כי
 יורשע בהן.

פרטי אישום 25,26,27,28,29

חלוקתו של הנאשם בשליחת המחבר המתבדד שביצע את פיגוע הירוי נשוא פרטי
 אישום אלה ברור. הנאשם היה מעורב בתכנון ובביצוע הובילתו של המחבר עד לרוחב